

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 3 listopada 2016 r.

Druk nr 326

**Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie, wnosimy projekt uchwały

w sprawie uczczenia 100. rocznicy śmierci św. Brata Alberta Chmielowskiego.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy senatora Zbigniewa Cichonia.

(-) Margareta Budner	(-) Andrzej Mioduszewski
(-) Jerzy Chróścikowski	(-) Bogusława Orzechowska
(-) Zbigniew Cichoń	(-) Wojciech Piecha
(-) Wiesław Dobkowski	(-) Krystian Probiez
(-) Arkadiusz Grabowski	(-) Aleksander Szwed
(-) Jan Maria Jackowski	(-) Kazimierz Wiatr
(-) Małgorzata Kopiczko	(-) Alicja Zając
(-) Ryszard Majer	(-) Józef Zając
(-) Marek Martynowski	

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w sprawie uczczenia 100. rocznicy śmierci św. Brata Alberta Chmielowskiego

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd pamięci Alberta Chmielowskiego – artysty, powstańca, opiekuna ubogich i świętego, w 100. rocznicę jego śmierci. Albert Chmielowski urodził się w 1845 r. w Igołomii k. Krakowa. Mając zaledwie 17 lat w chwili wybuchu Powstania Styczniowego 1863 r. przystąpił do walki o wolność Ojczyzny. Ciężko ranny w czasie walk przyplacił to amputacją nogi i niewolą rosyjską. Dzięki staraniom rodziny wydostał się z niewoli i trafił do Paryża w 1864 r., a następnie po amnestii z 1865 r. do Warszawy.

Albert Chmielowski studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium, gdzie zaprzyjaźnił się ze Stanisławem Witkiewiczem, Józefem Chełmońskim, Aleksandrem Gierymskim, Leonem Wyczółkowskim i wielu innymi znakomitymi artystami. Z tego okresu pochodzą jego obrazy o tematyce religijnej, w tym najsłynniejszy „Ecce Homo”, przedstawiający Chrystusa. W czasie malowania tego obrazu Albert Chmielowski doznał przeżycia mistycznego, które zadecydowało o radykalnej zmianie jego życia. Stopniowo porzucił malarstwo na rzecz opieki nad nędzarnymi i bezdomnymi. Zamieszkał w ogrzewalni miejskiej w Krakowie wraz z bezdomnymi, alkoholikami i nędzarnymi.

25 sierpnia 1887 r. przywdział habit trzeciego zakonu Św. Franciszka w Kaplicy Loretańskiej OO. Kapucynów w Krakowie i od tej pory był znany jako Brat Albert. Dał początek założonym przez siebie zgromadzeniom Braci Albertynów i Sióstr Albertanek. Najbardziej z nich znane i odwiedzane są oba te zgromadzenia na Kalatówkach w Zakopanem, gdzie też znajduje się izba upamiętniająca życie Alberta Chmielowskiego. Dewizą życiową Brata Alberta Chmielowskiego było „być dobrym jak chleb”. Ogromny wpływ i autorytet moralny Brata Alberta dawały impuls jego przyjacielom artystom, by pójść jego śladem. Tylko nalegania Brata Alberta i przypomnienie im, iż mają inne powołanie, zmieniły ich zamiary. Za wybitne zasługi dla działalności artystycznej i na polu pracy społecznej Prezydent Ignacy Mościcki 10 listopada 1938 r., a więc pośmiertnie, przyznał Albertowi Chmielowskiemu Wielką Wstęgę Orderu Odrodzenia Polski. Postać Brata Alberta

Chmielowskiego była inspiracją dla młodego Karola Wojtyły do napisania dramatu „Brat naszego Boga”, który powstał w latach 1944-1950.

Brat Albert Chmielowski dosłownie przyjął wezwanie Chrystusa, by być miłosiernym wobec drugiego człowieka i porzuciwszy wszystko pójść za Chrystusem. Dzielenie losu z wydziedziczonymi, pozbawionymi dachu nad głową i nędzarzami a nie jałmużnę, uznawał za prawdziwą pomoc. W jałmużnie widział jedynie uspokojenie sumienia bogatych a nie rzeczywistą pomoc. W uznaniu heroicznego cnót Brata Alberta Chmielowskiego papież Jan Paweł II 22 czerwca 1983 r. ogłosił go na krakowskich Błoniach błogosławionym, a 12 listopada 1989 r. w Rzymie – świętym.

25 grudnia 2016 r. przypada stulecie śmierci świętego Brata Alberta Chmielowskiego, co się zbiega z zakończeniem roku 2016 ogłoszonego przez papieża Franciszka jako Rok Miłosierdzia. W roku tym szczególnie warto pamiętać o postaci Brata Alberta Chmielowskiego jako tego, który swym życiem najbardziej dobitnie realizował miłosierdzie.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do nauczycieli i wychowawców z apelem o popularyzację wśród młodzieży postaci św. Brata Alberta – artysty malarza, Powstańca Styczniowego i miłosiernego opiekuna najuboższych, który swym życiem może służyć jako ideał człowieczeństwa, w którym najważniejsze jest „więcej być niż mieć”.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u
